Pacea şi iubirea s-au luat din lume,
urmele lor sfinte peste tot s-au şters,
căci nisipul mării fărdelegii-n spume,
'coperit-a drumul pe-unde ele-au mers!

Groază şi-ntuneric astăzi stăpâneşte
faţa-ntunecat-a-ntregului pământ,
suspinând aşteaptă firea şi tânjeşte,
dup-al mântuirii Nou Aşezământ!

Norii grei de ură tot mai mult s-adună,
ploaia să şi-o verse peste fiii ei,
tremură văzduhul, fulgeră şi tună,
şi tresaltă vesel, demonii mişei!...

Pacea şi iubirea pururi se sărută,
doar în locu-n care e Stăpân Hristos,
fericită-i viaţa ce-ascultând tăcută,
rupe legătura cu lumea de jos!

Şi se 'nalţă-n cerul păcii
şi iubirii
pe-a credinţei cale dată
de Isus,
chiar în cort de humă,
haina mântuirii,
o-mbracă-n lumina
slavilor de Sus!

Vino, Doamne, vino! Ca s-aduci cu Tine,
pacea şi iubirea şi-al nădejdii har,
pe pământul care tremură-n suspine,
frământat de chinuri şi de plâns amar!

Şi-adu Sărbătoarea stăpânirii Tale,
peste lumea care s-a zbătut în rău,
pacea Ta să-i fie luminoasă cale,
slavă-n veci să cânte, doar Numelui Tău!

Şi-adu Sărbătoarea stăpânirii Tale,
peste lumea care s-a zbătut în rău,
pacea Ta să-i fie luminoasă cale,
slavă-n veci să cânte, doar Numelui Tău!